ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

29. července 2010 *

Ve věci C-54/09 P,

jejímž předmětem je kasační opravný prostředek na základě článku 56 statutu Soudního dvora, podaný dne 6. února 2009,

Řecká republika, zastoupená I. Chalkiasem a M. Tassopoulou, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka),

přičemž další účastnicí řízení je:

Evropská komise, zastoupená H. Tserepa-Lacombe a F. Jimeno Fernándezem, jako zmocněnci, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalovaná v prvním stupni,

* Jednací jazyk: řečtina.

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení A. Tizzano, předseda senátu, A. Borg Barthet (zpravodaj), M. Ilešič, M. Safjan a M. Berger, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,
vedoucí soudní kanceláře: R. Grass,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 18. března 2010,

vydává tento

Rozsudek

1 Svým kasačním opravným prostředkem se Řecká republika domáhá zrušení rozsudku Soudu prvního stupně Evropských společenství ze dne 11. prosince 2008, Řecko v. Komise (T-339/06, Sb. rozh. s. II-3525, dále jen „napadený rozsudek"), kterým Soud (nyní Tribunál) zamítl její žalobu na zrušení rozhodnutí Komise 2006/669/ES ze dne 4. října 2006, kterým se stanoví na rozpočtový rok 2006 konečné finanční příděly členským státům na restrukturalizaci a přeměnu vinic podle nařízení Rady (ES)

č. 1493/1999 na určitý počet hektarů (Úř. věst. L 275, s. 62, dále jen „sporné rozhodnutí“).

Právní rámec

Nařízení (ES) č. 1493/1999

2 Článek 14 nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 ze dne 17. května 1999 o společné organizaci trhu s vínem (Úř. věst. L 179, s. 1; Zvl. vyd. 03/26, s. 25) stanoví:

„1. Komise každoročně předběžně přidělí prostředky členským státům na základě objektivních kritérií s přihlédnutím k jednotlivým situacím a potřebám, jakož i na základě úsilí, jež má být vynaloženo k dosažení cílů tohoto režimu.

2. Předběžné přidělení prostředků se přizpůsobí na základě skutečných výdajů a přezkoumaných prognóz výdajů předložených členskými státy, přičemž se přihlíží k cílům tohoto režimu a dostupným prostředkům.

3. Rozdělení prostředků mezi členské státy náležitě zohledňuje podíl plochy vinic členských států na celkové ploše vinic Společenství.

[…]“

Nařízení (ES) č. 1227/2000

3 Článek 16 nařízení Komise (ES) č. 1227/2000 ze dne 31. května 2000, kterým se stanoví prováděcí pravidla k nařízení Rady (ES) č. 1493/1999 o společné organizaci trhu s vínem, jež se týkají produkčního potenciálu (Úř. věst. L 143, s. 1; Zvl. vyd. 03/29, s. 116), ve znění použitelném v rozpočtovém roce 2006 (dále jen „nařízení č. 1227/2000"), stanoví:

„1. Ohledně pravidel restrukturalizace a přeměny vinic předají členské státy Komisi nejpozději do 30. června [10. července] každého roku:

a) prohlášení o výdajích skutečně vzniklých k 30. červnu běžného rozpočtového roku a údaje o příslušné celkové ploše;

b) prohlášení o výdajích potvrzených k 30. červnu běžného rozpočtového roku a údaje o příslušné celkové ploše;

c) všechny dodatečné žádosti na další financování výdajů v běžném rozpočtovém roce k přídělu prostředků podle čl. 14 odst. 1 nařízení (ES) č. 1493/1999 s příslušnou celkovou plochou;

d) upravený plán výdajů s příslušnou celkovou plochou pro následující rozpočtové roky až do skončení období stanoveného pro realizaci plánů restrukturalizace a přeměny vinic při zohlednění prostředků přidělených jednotlivým členským státům.

2. Aniž jsou dotčena obecná ustanovení o rozpočtové kázni, provede Komise na základě účetní evidence zemědělských výdajů předběžné krácení poskytovaných záloh o paušální částku, jestliže údaje předané Komisi členskými státy podle odstavce 1 jsou neúplné nebo nebyly dodrženy lhůty."

4 Článek 17 nařízení č. 1227/2000 stanoví:

„1. Každému členskému státu se uhradí výdaje uskutečněné a nahlášené v rozpočtovém roce až do výše částek nahlášených Komisi podle čl. 16 odst. 1 písm. a), jestliže tyto celkové částky nepřekračují prostředky přidělené členskému státu podle čl. 14 odst. 1 nařízení […] č. 1493/1999.

[…]

3. Žádosti členských států podle čl. 16 odst. 1 [písm.] c) se zohledňují poměrem, kdy za základ je brána částka použitelná poté, co součet všech částek pro jednotlivé členské státy nahlášených podle čl. 16 odst. 1 [písm.] a) a částky nahlášené podle čl. 16 odst. 1 [písm.] b) budou odečteny od celkové částky přidělené členským státům podle článku 14 nařízení […] č. 1493/1999. Komise sdělí členským státům co možná nejdříve po 30. červnu, v jakém rozsahu mohou být žádosti přijaty.

4. Bez ohledu na odstavce 1 a 2, pokud je celková plocha nahlášená podle čl. 16 odst. 1 [písm.] a) menší než počet hektarů určený k přidělení prostředků pro příslušný členský stát a rozpočtový rok podle čl. 14 odst. 1 nařízení […] č. 1493/1999, budou

nahlášené výdaje příslušného rozpočtového roku financovány pouze do maximální částky, která se vypočte vynásobením celkové nahlášené plochy průměrnou částkou podpory na hektar; tato hodnota je vypočítána jako poměr mezi částkou přidělenou členskému státu podle čl. 14 odst. 1 nařízení […] č. 1493/1999 a předpokládaným počtem hektarů.

Tato částka nesmí být v žádném případě vyšší než výdaje nahlášené podle čl. 16 odst. 1 [písm.] a).

Pro účely tohoto odstavce se [je] pro porovnání celkové nahlášené plochy s plochou, která se objevuje v přidělení prostředků pro rozpočtový rok, přípustná odchylka 5 %.

Částky nefinancované podle tohoto odstavce nebudou k dispozici pro účely použití článku 3.

[…]

8. Odkazy na určitý rozpočtový rok jsou považovány za odkazy na uskutečněné platby členského státu mezi 16. říjnem daného roku a 15. říjnem roku následujícího.

[…]“

Nařízení (ES) č. 1258/1999

5 Článek 5 odst. 1 nařízení Rady (ES) č. 1258/1999 ze dne 17. května 1999 o financování společné zemědělské politiky (Úř. věst. L 160, s. 103; Zvl. vyd. 03/25, s. 414) stanoví:

„Komise poskytuje členským státům finanční prostředky na pokrytí výdajů uvedených v článcích 2 a 3 v podobě záloh na zaúčtované výdaje uskutečněné v referenčním období.

[…]“

6 Článek 7 odst. 2 tohoto nařízení stanoví:

„Komise rozhoduje o měsíčních zálohách na základě zaúčtování výdajů uskutečněných schválenými platebními agenturami.

Výdaje za měsíc říjen se přičítají k měsíci říjnu, jsou-li uskutečněny ve dnech 1. až 15. října, a k měsíci listopadu, jsou-li uskutečněny ve dnech 16. až 31. října. Zálohy se členským státům vyplatí nejpozději třetí pracovní den druhého měsíce následujícího po měsíci, kdy byly tyto výdaje uskutečněny.

[…]“

Skutečnosti předcházející sporu

7 Skutkový základ sporu popsal Soud následovně:

„6 Orientační rozdělení prostředků přidělených na základě nařízení č. 1493/1999 na restrukturalizaci a přeměnu vinic bylo pro rozpočtový rok 2006 (16. října 2005 – 15. října 2006) stanoveno rozhodnutím Komise č. 2005/716/ES ze dne 10. října 2005, kterým se stanoví na hospodářský rok 2005/2006 orientační finanční příděl členským státům na restrukturalizaci a přeměnu vinic podle nařízení č. 1493/1999 na určitý počet hektarů (Úř. věst. L 271, s. 45). V příloze uvedeného rozhodnutí byl orientační finanční příděl pro Řecko stanoven ve výši 8 574 504 eur na plochu 1 249 hektarů.

7 Dne 10. července 2006 doručily řecké orgány Komisi na základě článku 14 nařízení č. 1493/1999 a článku 16 nařízení č. 1227/2000 výkaz výdajů souvisejících s restrukturalizací a přeměnou vinic v Řecku v průběhu rozpočtového roku 2006 za účelem získání finančních přídělů. Celková výše výdajů uvedených v tomto sdělení byla 6 829 204,46 eur a odpovídající plocha činila 788,002 hektarů.

8 Dne 22. září 2006 zaslaly řecké orgány Komisi dopis, ve kterém ji upozornily na chybu v evidenci počítačových údajů, jelikož plocha, která má být zohledněna, činí 1 102,271 ha. Uvedly, že tato plocha odpovídá součtu celkové plochy uvedené v tabulce připojené k dopisu ze dne 10. července 2006, která obsahuje výdaje

na restrukturalizaci a přeměnu vinic v Řecku uskutečněné k 30. červnu 2006, tedy 1 085,391 ha, a celkové plochy uvedené v tabulce připojené k dopisu ze dne 10. července 2006, která obsahuje výdaje na restrukturalizaci a přeměnu vinic v Řecku potvrzené k 30. červnu 2006, tedy 16,88 ha. Připomněly rovněž, že celkové výdaje činily 6 829 204,46 eur.

9 Dne 26. září 2006, při 890. schůzi Řídícího výboru pro víno, zopakovaly řecké orgány svou žádost Komisi, která jejich žádost ústně odmítla a uvedla, že opravené údaje byly předloženy opožděně.

10 Dne 4. října 2006 přijala Komise [sporné] rozhodnutí. Téhož dne se zástupce Komise sešel se zástupci řeckých orgánů, kterým vysvětlil, že vzhledem ke lhůtám nelze vyhovět jejich žádosti, aby Komise zohlednila opravené údaje oznámené dne 22. září 2006.

11 Dne 16. října 2006 zaslaly řecké orgány Komisi dopis, ve kterém ji požádaly, aby byla změněna příloha [sporného] rozhodnutí. Komise této žádosti nevyhověla."

Řízení před Soudem a napadený rozsudek

8 Návrhem došlým kanceláři Soudu dne 30. listopadu 2006 podala Řecká republika žalobu na zrušení nebo změnu sporného rozhodnutí v části, v níž se týká přídělů podpor na restrukturalizaci a přeměnu vinic v Řecku, a to za účelem zohlednění opravených údajů předaných Komisi dne 22. září 2006 a přidělení odpovídajících finančních prostředků Řecké republice.

9 Na podporu své žaloby před Soudem Řecká republika uplatnila pět žalobních důvodů týkajících se orientačního charakteru lhůty stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, porušení zásady loajální spolupráce, porušení zásad dobré víry a řádné správy, porušení zásady proporcionality a porušení zásady užitečného účinku.

10 Napadeným rozsudkem Soud uvedenou žalobu zamítl.

11 Pokud jde o první žalobní důvod, dospěl Soud v bodě 25 napadeného rozsudku k závěru, že ze znění čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, jakož i z obecné systematiky a účelu právní úpravy, jejíž je součástí, vyplývá, že lhůta stanovená tímto článkem je lhůtou závaznou.

12 V tomto ohledu Soud v následujícím bodě uvedeného rozsudku nejprve uvedl, že připojení výrazu „závazná lhůta“ nebylo nezbytné k tomu, aby dotčená lhůta měla závazný charakter.

13 Soud se dále domníval, že jestliže tři jazykové verze čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 uvádějí, že členské státy předají Komisi „do“ 10. července každého roku údaje obsažené v tomto ustanovení, nepřiznávají tím tomuto článku jiný význam než ostatní jazykové verze.

14 Kromě toho měl Soud za to, že závazný charakter této lhůty je potvrzen funkcí, kterou má tato lhůta v rámci systému restrukturalizace a přeměny vinic, jakož i cílem, který sleduje prohlášení o výdajích a příslušných plochách zmíněných v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, pro které je v rámci uvedeného systému stanovena tato lhůta.

15 V tomto ohledu měl Soud v bodě 29 napadeného rozsudku za to, že lhůta stanovená v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 má umožnit účinně určit přidělení finančních prostředků stanovených v čl. 14 odst. 1 a 2 nařízení č. 1493/1999, takže datum, do kterého jsou členské státy povinny oznamovat každoročně údaje Komisi, musí být dodrženo, aby orientační finanční příděly stanovené v čl. 14 odst. 1 nařízení č. 1493/1999 byly upraveny, mimo jiné v závislosti na skutečných výdajích, podle čl. 14 odst. 1 a 2 uvedeného nařízení.

16 Soud v bodech 30 až 32 napadeného rozsudku rovněž uvedl, že datum 10. července, které se váže k datu 15. října, bylo stanoveno k tomu, aby Komise měla před koncem rozpočtového roku k dispozici dobu potřebnou k přijetí a ke zveřejnění rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly podle čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1493/1999.

17 Soud v bodech 33 až 35 napadeného rozsudku dospěl rovněž k závěru, že k tomu, aby bylo členským státům umožněno provést před skončením běžného rozpočtového roku poslední platby týkající se výdajů nahlášených podle čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 a obdržet od Komise před skončením běžného rozpočtového roku náhradu z rozpočtových položek, které jsou k dispozici pro tento rozpočtový rok, znamená užitečný účinek dotčených ustanovení, že rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly členským státům pro rozpočtový rok, musí být přijato před jeho koncem, tedy 15. říjnem.

18 Soud měl dále v bodě 39 napadeného rozsudku za to, že z odstavce 2 tohoto ustanovení nelze vyvodit žádný argument ohledně toho, zda má lhůta stanovená v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 závazný charakter, či nikoliv, neboť toto ustanovení se týká důsledků, jaké má pro dotyčný členský stát předání neúplných údajů nebo nedodržení lhůty stanovené pro toto předání.

19 Soud v bodě 41 napadeného rozsudku rovněž zamítl argument Řecké republiky, že čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 potvrzuje orientační charakter stanovené lhůty tím, že zavádí zásadu, podle které má Komise povinnost uhradit výdaje uskutečněné členskými státy, což by pro členské státy znamenalo možnost opravit své chyby po 10. červenci. V tomto ohledu Soud poté, co uvedl, že se čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 týká financování výdajů uskutečněných a nahlášených v rozpočtovém roce, a nikoliv pouze výdajů skutečně vzniklých, konstatoval, že tento argument je neúčinný, neboť je založen na neúplné citaci tohoto ustanovení.

20 V bodech 50 až 60 napadeného rozsudku Soud zamítl druhý a třetí žalobní důvod, ve kterých Řecká republika v podstatě tvrdila, že údajně chybný charakter údajů, které předala Komisi před uplynutím lhůty stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, byl zjevný, a v důsledku toho měla Komise v souladu se zásadami loajální spolupráce, dobré víry a řádné správy zohlednit opravené údaje oznámené po uplynutí uvedené lhůty.

21 Soud měl za to, že chybný charakter údajů sdělených Komisi řeckými orgány dne 10. července 2006 nebyl nijak zřejmý, z čehož v bodě 57 napadeného rozsudku následně vyvodil, že argumentace Řecké republiky se zakládala na chybném skutkovém předpokladu.

22 Soud v bodě 58 napadeného rozsudku rovněž rozhodl, že vzhledem k závazné povaze lhůty upravené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 nemá členský stát nárok požadovat, aby Komise zohlednila údaje oznámené po jejím uplynutí. V bodě 59 uvedeného rozsudku dále uvedl, že i když není zcela vyloučeno zohlednění údajů, které členský stát opožděně oznámil, může Komise odmítnout zohlednit tyto údaje, pokud mohou bránit včasnému přijetí rozhodnutí, kterým se stanoví na dotyčný rozpočtový rok konečné finanční příděly členským státům. Soud z toho vyvodil, že Komise neporušila uvedené zásady, když se rozhodla nezohlednit opravené údaje z důvodu, že je Řecká republika oznámila až 22. září 2006, tj. více než dva měsíce po původním oznámení údajně chybných údajů, a pouhé tři týdny před uplynutím konečné lhůty pro přijetí rozhodnutí dne 15. října 2006.

23 Soud rovněž zamítl čtvrtý žalobní důvod Řecké republiky, vycházející z porušení zásady proporcionality.

24 Soud měl v bodě 66 napadeného rozsudku za to, že na rozdíl od argumentu Řecké republiky, že Komise porušila zásadu proporcionality, když jí byla na základě kumulativního použití čl. 16 odst. 2 a čl. 17 odst. 4 nařízení č. 1227/2000 uložena v rozporu se zásadou *ne bis in idem* dvojí sankce, ze sporného rozhodnutí nevyplývá, že Komise na Řeckou republiku uplatnila čl. 16 odst. 2 uvedeného nařízení.

25 Poté Soud v bodech 69 až 75 napadeného rozsudku zamítl argument Řecké republiky, že Komise porušila zásadu proporcionality tím, že jí uložila sankci, která je nepřiměřená s ohledem na počítačovou chybu, které se dopustily řecké orgány.

26 Soud rovněž zamítl pátý žalobní důvod, vycházející z porušení zásady užitečného účinku.

27 Soud připomněl, že je nutné stanovit závaznou lhůtu k tomu, aby bylo umožněno přijetí rozhodnutí Komise, kterým se stanoví konečné finanční příděly členským státům, před koncem dotyčného rozpočtového roku, z čehož v bodu 79 napadeného rozsudku vyvodil, že užitečný účinek článků 11, 13 a 14 nařízení č. 1493/1999 a článků 16 a 17 nařízení č. 12227/2000 nebrání použití závazné lhůty ani odmítnutí zohlednění údajů oznámených členským státem po této lhůtě, i když je jeho důsledkem snížení podpor přidělených dotyčnému členskému státu.

Návrhová žádání účastníků řízení

28 Řecká republika navrhuje, aby Soudní dvůr

– prohlásil kasační opravný prostředek za přípustný;

– zrušil napadený rozsudek;

– vyhověl žalobě v souladu s jejími návrhovými žádáními;

– uložil Komisi náhradu nákladů řízení o kasačním opravném prostředku a řízení před Soudem.

29 Komise navrhuje, aby Soudní dvůr

– zamítl kasační opravný prostředek jako nepřípustný a neopodstatněný;

– uložil Řecké republice náhradu nákladů řízení.

Ke kasačnímu opravnému prostředku

30 Řecká republika se na podporu svého kasačního opravného prostředku dovolává tří důvodů vycházejících z nesprávného výkladu čl. 16 odst. 1 a 2 a článku 17 nařízení č. 1227/2000, z nesprávného posouzení významu některých obecných právních zásad Soudem a z rozporuplnosti odůvodnění.

K prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného výkladu čl. 16 odst. 1 a 2 a článku 17 nařízení č. 1227/2000

Argumentace účastníků řízení

31 Řecká republika Soudu vytýká, že nesprávně vyložil čl. 16 odst. 1 a 2 a článek 17 nařízení č. 1227/2000, jejichž výklad ve vzájemném spojení ukazuje – na rozdíl od toho, k čemu dospěl Soud – že lhůta stanovená v čl. 16 odst. 1 je orientační.

32 Orientační charakter uvedené lhůty vyplývá zejména z čl. 16 odst. 2 nařízení č. 1227/2000. Řecká republika v tomto ohledu uvádí, že ze znění tohoto ustanovení vyplývá, že předání nedostatečných údajů nebo jejich opožděné předání vede pouze k předběžnému krácení záloh o paušální částku. Podle tohoto členského státu z toho vyplývá, že tato sankce může být dodatečně zrušena, jestliže dotyčný členský stát doplní nebo předá údaje před přijetím rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly členským státům, takže mu nebude uložena sankce ani nedojde ke snížení částek, na které má nárok.

33 Podle Řecké republiky je nemyslitelné, že by zákonodárce Unie ve vztahu k členským státům, které ve lhůtě předají chybné údaje, přijal přísnější ustanovení, než je ustanovení použitelné na členské státy, které nepředaly žádné údaje nebo předaly neúplné údaje.

34 Orientační charakter dotčené lhůty vyplývá rovněž ze znění čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, podle kterého jsou financovány skutečně vzniklé výdaje, a nikoliv uskutečněné a nahlášené výdaje, jak se domníval Soud. Řecká republika z toho vyvozuje možnost, aby členské státy opravily zjevnou chybu, a to i po 10. červenci.

35 Řecká republika dále uvádí, že skutečnost, že se v řecké verzi čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 neobjevuje výraz „nejpozději do", který je uveden v ostatních jazykových verzích, potvrzuje, že lhůta uvedená v tomto ustanovení má orientační charakter.

36 Pro to hovoří i skutečnost, že Komise sama připustila, že přijala informace předané po uplynutí uvedené lhůty.

37 Komise tvrdí, že první důvod kasačního opravného prostředku je nepřípustný, neboť opakuje argumenty uplatněné v řízení v prvním stupni.

38 Komise zejména tvrdí, že argument Řecké republiky, že orientační charakter lhůty stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 je potvrzen čl. 17 odst. 1 téhož nařízení, musí být prohlášen za nepřípustný, neboť směřuje k novému přezkumu skutkového stavu.

39 Komise rovněž tvrdí, že z čl. 16 odst. 2 nařízení č. 1227/2000 nelze vyvodit, že lhůta stanovená v odstavci 1 tohoto článku má orientační charakter, neboť tato ustanovení mají odlišnou funkci a cíl. Odstavec 2 se použije pouze v případech, kdy je předání údajů neúplné nebo opožděné, čemuž tak v projednávaném případě není.

40 Pokud jde o argument Řecké republiky vycházející z neexistence výrazu „nejpozději do“ v řecké verzi čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, Komise tvrdí, že je nepřípustný, neboť se domáhá nového posouzení žaloby předložené Soudu. K věci samé uvádí, že neexistence těchto výrazů v řecké verzi nepředstavuje prvek výkladu nezbytný k posouzení charakteru sporné lhůty a že to v žádném případě nedokazuje, že tato lhůta má orientační charakter.

41 Konečně v reakci na argument, že orientační charakter lhůty stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 je potvrzen skutečností, že Komise uznala, že přijala údaje předané po uplynutí lhůty, Komise uvádí, že Soud správně rozhodl, že členský stát nemůže vyžadovat, aby byly zohledněny údaje předané po uplynutí lhůty, a že Komise může takovou žádost zamítnout, pokud by bylo znemožněno včasné přijetí rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly členským státům.

Závěry Soudního dvora

– K přípustnosti

42 Z ustálené judikatury vyplývá, že podle čl. 256 odst. 1 druhého pododstavce SFEU, čl. 58 prvního pododstavce statutu Soudního dvora a čl. 112 odst. 1 písm. c) jednacího řádu Soudního dvora musí kasační opravný prostředek přesně vymezovat kritizované části rozsudku, jehož zrušení je navrhováno, jakož i právní argumenty, které tento návrh konkrétně podporují. Požadavky odůvodnění vyplývající z těchto ustanovení tak

nesplňuje kasační opravný prostředek, který se omezuje na opakování nebo doslovné převzetí žalobních důvodů a argumentů, které byly uplatněny před Soudem (viz zejména rozsudek ze dne 24. září 2009, Erste Group Bank a další v. Komise, C-125/07 P, C-133/07 P, C-135/07 P a C-137/07 P, Sb. rozh. s. I-8681, bod 131).

43 Jestliže však navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití práva Společenství Soudem, právní otázky přezkoumané v prvním stupni mohou být v rámci kasačního opravného prostředku znovu projednány. Jestliže by totiž navrhovatel nemohl tímto způsobem založit svůj kasační opravný prostředek na důvodech nebo argumentech již použitých před Soudem, řízení o kasačním opravném prostředku by bylo zčásti zbaveno svého smyslu (rozsudek ze dne 23. dubna 2009, AEPI v. Komise, C-425/07 P, Sb. rozh. s. I-3205, bod 24).

44 Prvním důvodem kasačního opravného prostředku uplatněného Řeckou republikou je však zpochybňován právě výklad článků 16 a 17 nařízení č. 1227/2000 Soudem. Proto musí být prohlášen za přípustný.

– K věci samé

45 Článek 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 ve většině jazykových verzích stanoví, že členské státy předají Komisi „nejpozději do“ 10. července každého roku údaje uvedené v tomto ustanovení.

46 Není pochyb o tom, že tato formulace přiznává uvedené lhůtě závazný charakter. Okolnost, že tři jazykové verze, včetně řecké verze, uvádějí, že členské státy předají Komisi „do“ 10. července každého roku uvedené údaje, nepřiznává tomuto článku jiný význam než ostatní jazykové verze.

47 Tento výklad je potvrzen jak systematikou nařízení č. 1227/2000, tak i účelem čl. 16 odst. 1 tohoto nařízení.

48 Zaprvé je třeba konstatovat, že argumentace Řecké republiky, podle které orientační charakter lhůty stanovené v tomto ustanovení vyplývá z čl. 16 odst. 2 nařízení č. 1227/2000, je založena na chybném předpokladu, že se toto ustanovení vztahuje i na případ členského státu, který Komisi nepředal žádné prohlášení na základě čl. 16 odst. 1 tohoto nařízení, ačkoliv z jeho znění jasně vyplývá, že se týká pouze neúplných prohlášení, která nebyla doplněna do 10. července každého roku.

49 Článek 16 odst. 2 nařízení č. 1227/2000 totiž stanoví, že Komise na základě účetní evidence zemědělských výdajů provede krácení poskytovaných záloh, jestliže údaje předané Komisi členskými státy podle odstavce 1 uvedeného článku 16 jsou neúplné nebo nebyly dodrženy lhůty.

50 Z toho vyplývá, že argumentaci Řecké republiky v tomto bodě nelze přijmout.

51 Ostatně je třeba uvést, že čl. 16 odst. 2 nařízení č. 1227/2000 se týká záloh poskytovaných na základě účetní evidence zemědělských výdajů ve smyslu čl. 5 odst. 1 nařízení č. 1258/1999, a nikoliv konečných finančních přídělů.

52 Podle tohoto článku Komise členským státům poskytuje finanční prostředky na pokrytí výdajů uvedených v článcích 2 a 3 tohoto nařízení v podobě záloh na zaúčtované výdaje uskutečněné v referenčním období. Podle čl. 7 odst. 2 téhož nařízení rozhoduje Komise o měsíčních zálohách na základě zaúčtování výdajů uskutečněných schválenými platebními agenturami. Tyto zálohy se členským státům vyplatí nejpozději třetí pracovní den druhého měsíce následujícího po měsíci, kdy byly tyto výdaje uskutečněny.

53 Právě v tomto kontextu čl. 16 odst. 2 nařízení č. 1227/2000 stanoví, že Komise provede na základě účetní evidence zemědělských výdajů předběžné krácení poskytovaných záloh o paušální částku, jestliže údaje předané Komisi členskými státy podle odstavce 1 téhož článku jsou neúplné nebo nebyly dodrženy lhůty.

54 Cílem čl. 16 odst. 2 nařízení č. 1227/2000 je tudíž právě přimět členské státy, aby plnily svou oznamovací povinnost podle odstavce 1 uvedeného článku.

55 Zadruhé nelze přijmout argumentaci Řecké republiky, podle které znění čl. 17 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 potvrzuje orientační charakter lhůty stanovené v čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení.

56 Podle tohoto článku se uskutečněné a nahlášené výdaje uhradí až do výše částek nahlášených Komisi podle čl. 16 odst. 1 uvedeného nařízení.

57 Na rozdíl od toho, co tvrdí Řecká republika, nic ze znění tohoto ustanovení nenasvědčuje tomu, že Komise musí vycházet ze skutečných údajů, a že tudíž musí zohlednit opravy, které členské státy provedly po uplynutí lhůty stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000.

58 Naproti tomu z čl. 17 odst. 4 uvedeného nařízení výslovně vyplývá, že odchylně od odstavce 1 uvedeného článku se sankce uplatní, jestliže celková plocha nahlášená podle čl. 16 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení je menší než počet hektarů určený k přidělení prostředků pro příslušný členský stát a rozpočtový rok podle čl. 14 odst. 1 nařízení č. 1493/1999.

59 Z toho plyne, že na rozdíl od toho, co tvrdí Řecká republika, Komise není při přijímání rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly, povinna vycházet ze skutečné celkové plochy, ale pouze z plochy, která jí byla oznámena ve lhůtě stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000.

60 Zatřetí z cíle, který má prohlášení stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, vyplývá, že datum 10. července má Komisi umožnit, aby včas přijala rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly členským státům, takže při přijímání tohoto rozhodnutí nemá povinnost vycházet z pozměněných údajů oznámených po uvedeném datu.

61 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle čl. 14 odst. 1 nařízení č. 1493/1999 Komise každoročně předběžně přidělí prostředky členským státům na základě objektivních kritérií s přihlédnutím k jednotlivým situacím a potřebám, jakož i na základě úsilí, jež má být vynaloženo k dosažení cílů tohoto režimu. Odstavec 2 tohoto článku stanoví, že ve druhé fázi se předběžné přidělení prostředků přizpůsobí na základě skutečných výdajů a přezkoumaných prognóz výdajů předložených členskými státy, přičemž se přihlíží k cílům tohoto režimu a dostupným prostředkům.

62 V této souvislosti má povinnost stanovená v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 Komisi umožnit disponovat údaji nezbytnými ke stanovení konečných finančních příděl-ů v souladu s čl. 14 odst. 2 nařízení č. 1493/1999.

63 Nicméně pouze striktní pojetí lhůty stanovené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 umožňuje zajistit, že finanční příděly členským státům, původně pouze předběžně přidělené na základě čl.14 odst. 1 nařízení č. 1493/1999, může Komise včas přizpůsobit na základě skutečných výdajů.

64 V tomto ohledu je třeba uvést jednak to, že podle č. 17 odst. 8 nařízení č. 1227/2000 jsou odkazy na určitý rozpočtový rok považovány za odkazy na uskutečněné platby členského státu mezi 16. říjnem jednoho roku a 15. říjnem roku následujícího, a jednak to, že podle čl. 7 odst. 2 nařízení č. 1258/1999 Komise rozhoduje o měsíčních zálohách na základě zaúčtování výdajů uskutečněných schválenými platebními agenturami, přičemž výdaje za měsíc říjen se přičítají k tomuto měsíci, jsou-li uskutečněny

ve dnech 1. až 15. října, a k měsíci listopadu, jsou-li uskutečněny v období od 16. do 31. října. Uvedené zálohy se členským státům vyplatí nejpozději třetí pracovní den druhého měsíce následujícího po měsíci, kdy byly tyto výdaje uskutečněny.

65 Aby bylo členským státům umožněno provést před skončením rozpočtového roku poslední platby spojené s výdaji nahlášenými podle čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 a obdržet od Komise jejich úhradu před skončením rozpočtového roku z rozpočtových položek, které jsou k dispozici pro tento rozpočtový rok, je za těchto podmínek nezbytné, aby rozhodnutí, kterým se na dotyčný rozpočtový rok stanoví konečné finanční příděly členským státům, bylo přijato před jeho koncem, tj. před 15. říjnem.

66 Aby Komise mohla před tímto datem přijmout a zveřejnit rozhodnutí, kterým se stanoví uvedené konečné finanční příděly, je s ohledem na procesní závazky Komise důležité, aby nejpozději do 10. července dotyčného rozpočtového roku měla k dispozici údaje od všech členských států.

67 V tomto ohledu je třeba připomenout, že z čl. 17 odst. 3 nařízení č. 1227/2000 vyplývá, že je vyloučena každá ojedinělá změna finančního přídělu poskytnutého členskému státu. Podle tohoto ustanovení lze totiž přijmout žádosti o další financování výdajů v běžném rozpočtovém roce stanovené v čl. 16 odst. 1 písm. c) tohoto nařízení, pouze pokud po odečtení všech částek pro jednotlivé členské státy nahlášených podle čl. 16 odst. 1 písm. a) nařízení č. 1227/2000 a částek nahlášených podle čl. 16 odst. 1

písm. b) od celkové částky přidělené členským státům zůstanou dostupné finanční prostředky.

68 Z výše uvedených úvah vyplývá, že Komise nemůže být povinna přijmout údaje, které jí byly předány po uplynutí lhůty, jestliže by jí to mohlo zabránit ve včasném přijetí rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly členským státům.

69 Tento výklad není zpochybněn skutečností, že Komise připustila, že zohlednění opožděně předaných údajů není zcela vyloučeno, pokud se jedná pouze o krátké překročení lhůty a pokud je možné přijmout před 15. říjnem rozhodnutí, kterým se na dotyčný rozpočtový rok stanoví konečné finanční příděly členským státům.

70 Z výše uvedených úvah vyplývá, že první důvod kasačního opravného prostředku není opodstatněný. Musí být proto zamítnut.

Ke druhému důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z nesprávného posouzení některých obecných právních zásad

71 Projednávaný důvod kasačního opravného prostředku se dělí na dvě části.

K první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z porušení obecných zásad loajální spolupráce, dobré víry a řádné správy

– Argumentace účastníků řízení

72 Řecká republika tvrdí, že Soud nesprávně rozhodl, že Komise tím, že nepřihlédla k opraveným údajům, které jí předaly řecké orgány, a že vycházela ze zjevně nesprávných údajů, ačkoliv měla dostatek času, aby opravené údaje zapracovala do svého rozhodnutí, neporušila zásady loajální spolupráce, řádné správy a dobré víry.

73 Komise tvrdí, že tuto argumentaci je třeba odmítnout jako nepřípustnou, neboť opakuje argumenty, které již byly uplatněny v prvním stupni, aniž bylo prokázáno, v čem byly závěry Soudu nesprávné.

– Závěry Soudního dvora

74 V první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Řecká republika v podstatě tvrdí, že zásady loajální spolupráce, řádné správy a dobré víry měly vést Komisi k tomu, aby jednak nepřihlížela ke zjevně nesprávným údajům, které jí byly

předány, a jednak zohlednila opravené údaje, jelikož měla dostatek času, aby je zapracovala do sporného rozhodnutí.

75 Úvodem je třeba poznamenat, že Řecká republika se ve skutečnosti snaží zpochybnit skutková posouzení provedená Soudem v bodech 57 a 59 napadeného rozsudku. Soud totiž na jedné straně v bodě 57 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že chybný charakter údajů předaných řeckými orgány dne 10. července 2006 nebyl nijak zjevný. Na straně druhé pak v bodě 59 Soud v podstatě konstatoval, že Komise v době, kdy jí byly předány opravené údaje, již neměla dostatek času, aby je zohlednila pro účely včasného přijetí sporného rozhodnutí.

76 V tomto ohledu je třeba připomenout, že v souladu s čl. 225 odst. 1 ES a čl. 58 prvním pododstavcem statutu Soudního dvora je kasační opravný prostředek omezen na právní otázky a pouze Soud je příslušný ke zjištění a posouzení relevantních skutkových okolností, jakož i k posouzení důkazů. Posouzení skutkových okolností a důkazů tedy nepředstavuje, s výhradou případu, kdy by došlo k jejich zkreslení, právní otázku, která by jako taková podléhala přezkumu Soudního dvora v rámci řízení o kasačním opravném prostředku (viz zejména rozsudky ze dne 19. září 2002, DKV v. OHIM, C-104/00 P, Recueil, s. I-7561, bod 22; ze dne 12. ledna 2006, Deutsche SiSi-Werke v. OHIM, C-173/04 P, Sb. rozh. s. I-551, bod 35, a ze dne 15. dubna 2010, Ralf Schräder v. CPVO, C-38/09 P, Sb. rozh. s. I-3209, bod 69).

77 V projednávaném případě Řecká republika neprokázala ani vůbec neuplatnila zkreslení skutkových okolností nebo důkazů předložených Soudu. První část druhého důvodu kasačního opravného prostředku je tudíž třeba odmítnout jako nepřípustnou.

Ke druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku, vycházející z porušení obecné zásady rovného zacházení

– Argumentace účastníků řízení

78 Ve druhé části druhého důvodu kasačního opravného prostředku Řecká republika tvrdí, že Soud nesprávně rozhodl, že Komise tím, že odmítla zohlednit opravené údaje, které jí byly předány opožděně, neporušila obecnou zásadu rovného zacházení.

79 Podle tohoto členského státu je jednání Komise v rozporu se zásadou rovného zacházení s členskými státy, neboť tento orgán libovolně připouští údaje, které jí ostatní členské státy předávají po uplynutí lhůty.

80 Podle Komise je třeba tento argument odmítnout jako nepřípustný, neboť byl poprvé uplatněn v řízení o kasačním opravném prostředku a neuvádí podstatné skutkové a právní okolnosti, na kterých se tato výtka zakládá. Komise podpůrně tvrdí, že je tento argument neopodstatněný.

– Závěry Soudního dvora

81 Nejprve je třeba připomenout, že z ustálené judikatury vyplývá, že kdyby se účastníku řízení umožnilo, aby důvod kasačního opravného prostředku, který před Soudem neuplatňoval, vznesl poprvé až před Soudním dvorem, znamenalo by to umožnit mu,

aby Soudnímu dvoru, jehož pravomoc je v rámci kasačního opravného prostředku omezena, předložil spor v širším rozsahu, než v jakém jej projednával Soud. V rámci kasačního opravného prostředku je příslušnost Soudního dvora omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů soudy prvního stupně (viz v tomto smyslu rozsudky ze dne 1. června 1994, Komise v. Brazzelli Lualdi a další, C-136/92 P, Recueil, s. I-1981, bod 59; ze dne 30. března 2000, VBA v. VGB a další, C-266/97 P, Recueil, s. I-2135, bod 79; ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, Recueil, s. I-5089, bod 50, a ze dne 18. prosince 2008, Les Éditions Albert René v. OHIM, C-16/06 P, Sb. rozh. s. I-10053, bod 126).

82 Je však nutno konstatovat, že výtka Řecké republiky, podle které Komise porušila zásadu rovného zacházení tím, že po uplynutí lhůty přijala údaje od ostatních členských států, nebyla uplatněna před Soudem.

83 Za těchto podmínek musí být druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku odmítnuta jako nepřípustná.

84 V důsledku toho je třeba druhý důvod kasačního opravného prostředku odmítnout jako nepřípustný v plném rozsahu.

Ke třetímu důvodu kasačního opravného prostředku, vycházejícímu z rozporuplného odůvodnění

Argumentace účastníků řízení

85 Řecká republika uvádí, že Soud si protiřečí tím, že na jedné straně v bodech 25, 36 a 43 napadeného rozsudku tvrdil, že lhůta stanovená v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 má závazný charakter, a na druhé straně v bodě 59 uvedeného rozsudku dospěl

k závěru, že Komise může zohlednit údaje, které jí byly předány opožděně, pokud se jedná pouze o krátké překročení lhůty a pokud to nebrání přijetí rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly členským státům.

86 Podle názoru Komise neobsahuje odůvodnění napadeného rozsudku rozpory, ale je součástí jedné a téže logiky spočívající ve správném uplatňování právních předpisů za současného dodržování zásady loajální spolupráce s dotyčným členským státem.

Závěry Soudního dvora

87 Úvodem je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury představuje otázka, zda je odůvodnění rozsudku Soudu rozporuplné, právní otázku, kterou je možno uplatnit v rámci kasačního opravného prostředku (viz zejména rozsudky ze dne 9. září 2008, FIAMM a další v. Rada a Komise, C-120/06 P a C-121/06 P, Sb. rozh. s. I 6513, bod 90, a ze dne 16. července 2009, Der Grüne Punkt – Duales System Německo v. Komise, C-385/07 P, Sb. rozh. s. I-6155, bod 71).

88 V projednávaném případě Soud v bodech 25, 36 a 43 napadeného rozsudku potvrdil, že lhůta stanovená v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000 má závazný charakter.

89 Řecká republika tvrdí, že Soud si protiřečí tím, že se dále v bodě 59 napadeného rozsudku domnívá, že zohlednění údajů, které členský stát předal Komisi opožděně na základě čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, není zcela vyloučeno.

90 Tento argument však nelze přijmout.

91 Je totiž třeba uvést, že Soud dospěl v bodech 31 a 32 napadeného rozsudku k závěru, že datum 10. července, které stanoví čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, bylo určeno tak, aby Komise měla před 15. říjnem k dispozici dobu nezbytnou k přijetí a ke zveřejnění rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly. Tento soud v bodě 43 napadeného rozsudku rovněž uvedl, že tato lhůta má pro členské státy závazný charakter v tom smyslu, že nemohou požadovat, aby Komise zohlednila údaje, které jí byly předány po jejím uplynutí.

92 Soud si tudíž neprotiřečil, když v bodě 59 napadeného rozsudku tvrdil, že zohlednění údajů předaných po uplynutí lhůty je možné pouze v případě krátkého překročení této lhůty a pokud není ohroženo přijetí rozhodnutí, kterým se stanoví konečné finanční příděly členským státům pro daný rozpočtový rok, před 15. říjnem. Státy sice mají povinnost předat Komisi nejpozději do 10. července každého roku údaje uvedené v čl. 16 odst. 1 nařízení č. 1227/2000, avšak Komise se může rozhodnout, že

zohlední údaje, které jí byly předány po tomto datu, aby z konečného rozhodnutí nebyly vyloučeny členské státy, které tuto lhůtu překročily pouze o několik dní.

93 Rozporuplnost odůvodnění uplatňovanou Řeckou republikou tedy nelze považovat ze opodstatněnou. Třetí důvod kasačního opravného prostředku je tudíž třeba zamítnout.

94 Z výše uvedených úvah vyplývá, že žádný z důvodů, které Řecka republika uplatnila na podporu svého kasačního opravného prostředku, nemůže být přijat, a tento kasační opravný prostředek tak musí být zamítnut.

K nákladům řízení

95 Podle čl. 69 odst. 2 prvního pododstavce jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě článku 118 téhož jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník řízení, který měl ve věci úspěch, požadoval.

96 Vzhledem k tomu, že Komise požadovala náhradu nákladů řízení a Řecká republika neměla ve věci úspěch, je důvodné jí uložit náhradu nákladů řízení.

Z těchto důvodů Soudní dvůr rozhodl takto:

1) Kasační opravný prostředek se zamítá.

2) Řecké republice se ukládá náhrada nákladů řízení.

Podpisy.